

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2025. gada 7. februārī
(OR. en)

16628/24

Starpiestāžu lieta:
2024/0152 (CNS)

FISC 262
ECOFIN 1477

LEĢISLATĪVIE AKTI UN CITI DOKUMENTI

Temats: PADOMES DIREKTĪVA, ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK attiecībā uz elektronisko pievienotās vērtības nodokļa atbrīvojuma sertifikātu

PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2025/...

(... gada ...),

ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK

attiecībā uz elektronisko pievienotās vērtības nodokļa atbrīvojuma sertifikātu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu¹,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

¹ 2024. gada 14. novembra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

² 2024. gada 18. septembra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

tā kā:

- (1) Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 282/2011³ 51. pants nosaka, ka minētās Īstenošanas regulas II pielikumā noteiktais pievienotās vērtības nodokļa (PVN) un/vai akcīzes nodokļa atbrīvojuma sertifikāts tiek uzskatīts par apliecinājumu tam, ka preču piegādei vai pakalpojumu sniegšanai, kas notikusi vienā dalībvalstī, saņēmējam, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī (atbrīvojuma saņēmēja struktūra vai privātpersona), var piemērot atbrīvojumu saskaņā ar Padomes Direktīvas 2006/112/EK⁴ 151. pantu. Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 paredz, ka atbrīvojuma sertifikāts papīra formā ir parakstāms ar roku. Lai samazinātu birokrātiju un administratīvo slogu un ilgtermiņā samazinātu izmaksas, atbrīvojuma sertifikāta sagatavošanas un iesniegšanas process ir jādigitalizē un papīra dokuments ir jāaizstāj ar elektronisku dokumentu. Elektroniskā sertifikāta datu saturs būtu jābalsta uz Īstenošanas regulā (ES) Nr. 282/2011 paredzēto atbrīvojuma sertifikātu papīra formā.
- (2) Ņemot vērā lielo skaitu resursietilpīgu IT projektu, kuros dalībvalstis iesaistītas papildus tiem, kas vajadzīgi, lai pārietu uz elektronisku atbrīvojuma sertifikātu, būtu jādod dalībvalstīm elastība un pietiekams laiks, lai pabeigtu pāreju uz jauno elektronisko procedūru. Šajā nolūkā tām vajadzētu ļaut turpināt izmantot Īstenošanas regulas (ES) Nr. 282/2011 II pielikumā iekļauto papīra veidlapu darījumiem, kas veikti pārejas periodā. Pārrobežu scenārijos elektroniskā sertifikāta izmantošanai pārejas periodā būtu nepieciešams, lai abas darījumā iesaistītās dalībvalstis būtu gatavas to apstrādāt.

³ Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 (2011. gada 15. marts), ar ko nosaka Īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 77, 23.3.2011., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2011/282/oj).

⁴ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>).

- (3) Dalībvalstis varētu būt veikušas ievērojamus ieguldījumus, lai ieviestu vai izstrādātu elektroniskas sistēmas vai atsevišķus papīra sertifikātus atbrīvojuma piemērošanai atbrīvojuma saņēmējām struktūrām vai privātpersonām iekšzemes darījumos. Lai nodrošinātu valstu risinājumu nepieciešamo pielāgošanu kopējā elektroniskā sertifikāta un tā apstrādei izstrādāto sistēmu izmantošanai, būtu jāļauj dalībvalstīm turpināt līdz pārejas perioda beigām izmantot savus risinājumus.
- (4) Kopēja elektroniskā sertifikāta izmantošana ir būtiska tādu darījumu gadījumos, kad atbrīvojumu piešķir iepriekš. Dažos konkrētos gadījumos, kas attiecas uz darījumiem, par kuriem PVN ir jāiekasē dalībvalstī, kurā veic uzņēmējdarbību atbrīvojuma saņēmēja privātpersona vai struktūra, atbrīvojumus var piešķirt, piemērojot atmaksāšanas procedūru. Šāda procedūra var ietvert vai var arī neietvert sertifikāta izdošanu. Ņemot vērā īpatnības, kas saistītas ar sertifikātu izmantošanu vai neizmantošanu atmaksāšanas procedūrās, nevajadzētu automātiski paplašināt elektroniskā sertifikāta izmantošanas pienākuma darbības jomu, attiecinot to arī uz atmaksāšanas procedūrām. Tomēr būtu jāļauj dalībvalstīm kopējo elektronisko sertifikātu izmantot atmaksāšanas procedūrās.

- (5) Ir iespējams, ka pēc atbrīvojuma sertifikāta izdošanas atbrīvojuma saņēmēja struktūra vai privātpersona varētu uzzināt, ka nav izpildīti vai vairs nav izpildīti attiecīgā atbrīvojuma nosacījumi. Šāda informācija parasti ir zināma tikai minētajai struktūrai vai privātpersonai, jo minēto nosacījumu ievērošanas novērtējums ir jāveic, pamatojoties uz tās struktūras vai privātpersonas darbībām, kura ir preču vai pakalpojumu saņēmējs un kura šīs preces vai pakalpojumus izmantos. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību nodokļa maksātājiem un lai izvairītos no nevajadzīga sloga nodokļa maksātājiem, ir jāprecizē, ka šādos gadījumos maksājamais PVN būtu jāmaksā atbrīvojuma saņēmējai struktūrai vai privātpersonai, kura izdevusi atbrīvojuma sertifikātu. Dalībvalstīm šādos izņēmuma gadījumos būtu jāizvairās no nevajadzīga sloga, atļaujot PVN samaksu veikt bez pilnīgas reģistrācijas PVN nolūkā.
- (6) Neskarot dalībvalstīm pašlaik pieejamo iespēju atteikties no prasības, ka sertifikāta papīra versija ir jāparaksta uzņēmējai dalībvalstij, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējamam atteikties no šādas prasības arī elektroniskajam sertifikātam, ar nosacījumiem, ko dalībvalstis varētu noteikt un ko tās varētu atsaukt ļaunprātīgas izmantošanas gadījumā.

- (7) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Direktīvas 2006/112/EK 151. panta 1. punkta īstenošanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁵. Minētajām īstenošanas pilnvarām būtu jāļauj Komisijai izveidot IT sistēmu, kas sekos līdzīgi izdotajiem sertifikātiem, tostarp sertifikātiem, ko izdevušas atbrīvojuma saņēmējas struktūras vai privātpersonas un ko saņēmēši piegādātāji, kuriem tie paredzēti. Komisijas pienācīgi akreditētām personām tikai IT sistēmas izstrādes un uzturēšanas nolūkā vajadzētu spēt piekļūt informācijai, ar kuru notiek apmaiņa un kura tiek glabāta minētajā sistēmā. Dalībvalstīm vajadzētu būt atbildīgām par saziņu ar minēto sistēmu attiecībā uz sertifikāta izdošanas nosacījumu izpildi. Lai dalībvalstis varētu izpildīt savus pienākumus, tām būtu jānodrošina līdzekļi saziņai ar Komisiju, līdz minimumam samazinot centienus, kas tām jāveic IT sistēmas izstrādei un uzturēšanai.
- (8) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2006/112/EK,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

1. pants

Direktīvā iekļauj šādus pantus:

“151.a pants

1. Lai apliecinātu, ka darījumam var piemērot 151. panta 1. punkta pirmajā daļā paredzēto atbrīvojumu, dalībvalstis izmanto elektronisku sertifikātu. Piegādāto preču vai sniegto pakalpojumu saņēmējs, kam tiek veikta no nodokļa atbrīvota preču piegāde vai tiek sniegti no nodokļa atbrīvoti pakalpojumi (“atbrīvojuma saņēmēja struktūra vai privātpersona”), izdod sertifikātu un kopā ar uzņēmēju dalībvalsti to paraksta elektroniski.
2. Šā panta 1. punktu nepiemēro darījumiem, kuriem atbrīvojums ir piešķirts, piemērojot atmaksāšanas procedūru, kā minēts 151. panta 2. punktā, un par kuriem PVN ir maksājams uzņēmējā dalībvalstī. Tomēr dalībvalstis var izvēlēties minētajiem darījumiem paredzēt elektroniska sertifikāta izmantošanu saskaņā ar šā panta 1. punktu.
3. Elektroniskā sertifikāta datu kopa ietver vismaz:
 - a) atbrīvojuma saņēmējas struktūras vai privātpersonas identifikācijas datus, tostarp identifikācijas numuru, ko izdevusi uzņēmēja dalībvalsts, ja tāds ir pieejams;
 - b) atbrīvojumu apliecinājušās kompetentās iestādes identifikācijas datus;

- c) atbrīvojuma saņēmējas struktūras vai privātpersonas deklarāciju par iegādāto preču un pakalpojumu paredzēto izmantošanu un par attiecīgās dalībvalsts noteikto atbrīvojuma nosacījumu izpildi;
 - d) to preču un pakalpojumu aprakstu, daudzumu un vērtību bez PVN un akcīzes nodokļa, kuriem tiek pieprasīts atbrīvojums, tostarp transportlīdzekļa identifikācijas numuru vai adresi un nekustamā īpašuma izmantošanas mērķi, ja nepieciešams;
 - e) uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu apstiprinājumu; un
 - f) informāciju par piegādātāju, tostarp nosaukumu un adresi, uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsti un PVN/akcīzes numuru vai nodokļu maksātāja numuru.
4. Izmantojot elektronisko sertifikātu, uzņēmēja dalībvalsts var nolemt izmantot vai nu kopēju PVN un akcīzes nodokļa atbrīvojuma sertifikātu, vai divus atsevišķus sertifikātus.
5. Ja preces vai pakalpojumi ir paredzēti oficiālām vajadzībām, dalībvalstis saskaņā ar nosacījumiem, ko tās var noteikt, var atbrīvot atbrīvojuma saņēmēju struktūru no prasības, ka sertifikātu paraksta uzņēmēja dalībvalsts. Šādu atbrīvojumu var atsaukt ļaunprātīgas izmantošanas gadījumā. Dalībvalstis informē Komisiju par kontaktpunktu, kurš izraudzīts, lai identificētu par sertifikāta elektronisku parakstīšanu atbildīgos dienestus, un par to, cik lielā mērā tās atbrīvo no šīs prasības. Komisija no dalībvalstīm saņemto informāciju dara zināmu pārējām dalībvalstīm.

6. Atkāpjoties no šā panta 1. un 2. punkta, dalībvalstis jebkuram darījumam, kas veikts līdz 2032. gada 30. jūnijam, var izvēlēties izmantot:
- a) Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 282/2011* II pielikumā noteikto papīra sertifikātu; vai
 - b) ja PVN ir maksājams uzņēmējā dalībvalstī – jebkuru elektronisku sistēmu, kas ir ieviesta dalībvalstī, vai jebkuru citu sertifikāta papīra versiju, ko piedāvā dalībvalsts.
7. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka tehniskās detaļas un specifikācijas attiecībā uz sertifikāta elektronisko formātu un tā apstrādi, ņemot vērā dalībvalstu vajadzības, tostarp attiecībā uz šim nolūkam piemērojamo IT sistēmu. Apstrāde jo īpaši ietver:
- a) atbrīvojuma saņēmēju struktūru vai privātpersonu, dalībvalstu un piegādātāju piekļuvi IT sistēmai;
 - b) atbrīvojuma sertifikāta elektronisku izdošanu un parakstīšanu;
 - c) to elektronisko sertifikātu reģistrēšanu un glabāšanu, kurus izdevušas atbrīvojuma saņēmējas struktūras vai privātpersonas;
 - d) elektronisko sertifikātu nodošana atbrīvojuma saņēmēju struktūru un privātpersonu, piegādātāju, kuri veic no nodokļa atbrīvotu piegādi, un dalībvalstu kompetento iestāžu rīcībā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011** 5. pantā, un šajā nolūkā komiteja ir komiteja, kura izveidota ar Padomes Regulas (ES) Nr. 904/2010*** 58. pantu.

8. Komisija izstrādā, uztur, mitina un tehniski pārvalda centrālo IT sistēmu elektronisko sertifikātu glabāšanai un apstrādei.

151.b pants

Neskarot 151. panta 3. punktu, ja preces un/vai pakalpojumi neatbilst atbrīvojuma nosacījumiem vai ja preces un/vai pakalpojumi netika izmantoti paredzētajā veidā, atbrīvojuma saņēmēja struktūra vai privātpersona, kas izdeva un parakstīja sertifikātu, uzņemas samaksāt PVN dalībvalstij, kurā tas ir maksājams.

* Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 (2011. gada 15. marts), ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 77, 23.3.2011., 1. lpp.,
ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2011/282/oj).

** Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

*** Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (OV L 268, 12.10.2010., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/904/oj>).”.

2. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2031. gada 30. jūnijam. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus tos valstu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

....,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs / priekšsēdētāja*